

РЕШЕНИЕ

№ 6998

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4595** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на С. Г. С. срещу мълчалив отказ на главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за вписване на промени (пререгистрация) в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България по заявление рег. № 55-02-17/30.03.2018 г. на жалбоподателя.

В жалбата са изложени твърдения, че С. Г. С. е придобил въздухоплавателно средство – самолет Р. – РА с регистрационни знаци LZ-S. по силата на договор от 13.03.2018 г., сключен между жалбоподателя и [фирма]. Твърди, че е подал заявление за вписване на промени в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България по отношение на придобитото въздухоплавателно средство. Посочва, че са му дадени указания за отстраняване на недостатъци по заявлението, които е отказал да изпълни, но въпреки това не е постановен акт за прекратяване на производството или отхвърляне на заявлението.

Ответната страна – главният директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ в условията на алтернативност изразява становище за недопустимост и неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложената административна преписка се установява, че С. Г. С. е подал заявление рег. № 55-02-17/30.03.2018 г. до Главна дирекция „Градска въздухоплавателна администрация“ (ГД „Г.“), с което се иска издаване на удостоверение за регистрация (пререгистриране) на въздухоплавателно средство – самолет Р. – РА с регистрационни знаци LZ-S., заводски номер 38-80-A0102, с излетна маса от 757 кг., произведен в Съединени американски щати.

Към заявлението са приложени следните документи: договор от 13.03.2018 г. за покупко – продажба на въздухоплавателно средство; договор от 02.02.2018 г. за покупко – продажба на въздухоплавателно средство; съобщение за вдигане на заповед, решение на едноличния собственик на капитала на [фирма] и документ за платена такса.

В съпроводителното писмо към заявлението се посочва, че оригиналите на удостоверение за регистрация на въздухоплавателно средство и удостоверение за радиостанция не могат да се представят, тъй като старият собственик ги е загубил, за което е уведомена ГД „Г.“.

От приложените към заявлението документи става ясно, че [фирма] е прехвърлила на [фирма] собствеността на въздухоплавателно средство – самолет Р. – РА с регистрационни знаци LZ-S., за което е сключен договор от 02.02.2018 г. Впоследствие е сключен договор от 13.03.2018 г., с който [фирма] прехвърля на С. Г. С. собствеността върху същия самолет.

На 30.04.2018 г. до жалбоподателя е изпратено съобщение, с което са дадени указания, че следва да представи заявление от досегашния собственик, придружено от удостоверение за регистрация, удостоверение за летателна годност, шум и газови емисии на авиационните двигатели.

Установява се, че [фирма] е подало заявление рег. № 40-05-43/25.05.2018 г. за отписване самолет Р. – РА – 38-112, с рег. № LZ-S. от регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България. Като основание за отписване е посочено смяната на собствеността на самолета, както и вписването в регистъра, воден в Руската федерация. Към заявлението са приложени следните документи: удостоверение за регистрация на въздухоплавателното средство (ВС); удостоверение за летателна годност на въздухоплавателното средство; разрешително за ползване на радиостанции; удостоверение за съответствие с нормите за авиационен шум и договор от 28.11.2017 г., с който [фирма] е прехвърлило на „Ю Ей Би Авиасервисо групе“ собствеността на процесния самолет.

Издадена е заповед № 45-01-314/05.07.2018 г. на директора на ГД „Г.“ за спиране на производството по заявление рег. № 55-02-17/30.03.2018 г. на жалбоподателя за пререгистрация на самолета, както и по четири заявления за вписване на промени в регистъра, отнасящи се за същия самолет. В заповедта е посочено, че всяко едно от заявленията се основава на смяна на собствеността. Посочената заповед е отменена с влязло в сила определение № 6081/02.10.2018 г. по адм. д. № 8584 по описа за 2018 г. на АССГ.

По делото е приобщено адм. д. № 9657/2019 г. на АССГ и адм. д. № 10912/2020 г. на ВАС. От материалите на същите става ясно, че е постановено определение № 14876/02.12.2020 г. на Върховен административен съд, с което е оставена без разглеждане жалба на С. С. срещу мълчалив отказ за пререгистрация на процесния самолет, тъй като същата е преждевременно подадена. В мотивите на съдебния акт на върховната инстанция се посочва, че пропускът на органа да определи срок за

изпълнение на указания и пропускът в определение № 6081 от 2.10.2018 г. по адм. дело № 8584/2018 г. по описа на АССГ да се определи срок за изпращане на преписката на органа, води до обективна невъзможност да се определи моментът, от който е продължил да тече 30-дневният срок по чл. 16е, ал. 1 З. за разглеждане на заявлението. В тази връзка е прието, че не са изтекли сроковете по чл. 16е, ал. 1 и ал. 2 З., като административният орган следва да повтори действието по даване на указания до С., като му определи срок за изпълнението им и го предупреди за неблагоприятните последици от неизпълнението им.

Подадена е молба рег. № 50-00-58/01.03.2021 г. на С. Г. С., с която моли за приключване на регистърното производство. Посочва, че са изгубени преди придобиването на самолета удостоверението за регистрация на ВС и удостоверението за радиостанция. Допълнително се излага становище, че не е необходимо представянето на удостоверения за летателна годност, шум и газови емисии.

С писмо рег. № 50-00-58/24.03.2021 г. на главния директор на ГД „Г.“ се изразява становище за несъгласие с доводите, изложени в молба рег. № 50-00-58/01.03.2021 г.

С молба рег. № 50-00-58/13.04.2021 г. на С. Г. С. е поискано даването на изрични указания от административния орган.

С писмо рег. № 50-00-58/20.04.2021 г. на главния директор на ГД „Г.“ е даден тридневен срок на жалбоподателя да отстрани недостатъците на заявление за пререгистрация на самолета, като се представят заявление от праводателя, удостоверение за летателна годност, удостоверение за съответствие с нормите на авиационен шум и удостоверение за преглед на летателна годност.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като с оспорения мълчалив отказ се засягат права и законни интереси на жалбоподателя, а именно по негово заявление да се впишат промени в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, тъй като този едномесечен срок е започнал да тече 23.04.2021 г., а жалбата е подадена на 05.05.2021 г. Началото на едномесечния срок е свързан с изтичане на 3 – дневния срок за отстраняване на недостатъците, който на основание чл. 30 АПК е даден с писмо рег. № 50-00-58/20.04.2021 г. на главния директор на ГД „Г.“.

Неоснователни са доводите на ответника, че сроковете започват да текат в по – ранен момент. Налице е обективна невъзможност да се определи моментът, от който тече срокът за разглеждане на заявлението, поради което правната сигурност налага даването на нови указания от органа, които да съдържат конкретен срок и с изтичането им да се счита, че е налице мълчалив отказ.

Съгласно чл. 168 ал. 1 АПК съдът следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК. Разгледаната по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване (З.), гражданските въздухоплавателни средства (ВС) се вписват в регистър на гражданските въздухоплавателни средства на Република България, който се води от Главна дирекция „Г.“ при Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

На основание чл. 22, ал. 1 З. ГД „Г.“ издава удостоверение за регистрация на

въздухоплавателно средство, вписано в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства, в което се вписват националният и регистрационно-опознавателният знак. В конкретния случай регистърното производство се свежда до вписване на съответно обстоятелство и издаване на удостоверение, съответстващо на новите вписани обстоятелства. Текстът на чл. 22, ал. 1 З. следва да се тълкува с нормата на чл. 16е, ал. 2 З., оправомощаваща главният директор да издаде съответния акт по заявления за издаване удостоверение, т. е. щом има правомощие да издава удостоверение по регистрация, то има и правомощие да впише съответното обстоятелство. Следва да се отбележи, че директорът е носител на властнически правомощия, а не съответното юридическо лице (ГД „Г.“), поради което нормата на чл. 22, ал. 1 З. следва да се прилага във връзка с чл. 16е, ал. 2 З..

По силата на законовата делегация на чл. 22, ал. 2, вр. чл. 16а, т. 7 и чл. 5, ал. 4 от З., условията и реда за регистрация на гражданските въздухоплавателни средства са уредени в Наредба № 7 от 14.01.1999 г. за регистрация на гражданските въздухоплавателни средства в Република България, издадена от министъра на транспорта, (обн., ДВ, бр. 9 от 02.02.1999 г., в сила от 01.03.1999 г.). Процесното ВС е с излетна маса от 757 кг., поради което не попада в изключенията по чл. 1, ал. 2 от Наредба № 7 от 14.01.1999 г., свързани с друг ред на регистрация.

В чл. 2 от Наредба № 7/1999 г. е предвидено, че всички обстоятелства, свързани с учредяването на право на собственост върху гражданско ВС и всички промени, свързани с прехвърляне правото на собственост, учредяването и прехвърлянето на вещни или облигационни права и учредяването на вещни тежести, подлежат на вписване в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България.

Наредба № 7/1999 г. регламентира три режима на регистрация: вписване (раздел III), пререгистрация (раздел IV) и отписване (раздел V). При всички случаи, независимо дали се касае за първоначално регистриране, за промяна в регистрацията или за отписване (с изключение при служебно отписване), заявителят следва да представи съответен документ, удостоверяващ правото на собственост върху ВС (чл. 23, чл. 29, ал. 1, т. 2, чл. 31, ал. 4 от Наредба № 7/1999 г.). Р. не създава право на собственост, а отразява правото на собственост както е заявено, поради което е необходимо представяне на документ, удостоверяващ собствеността върху ВС. В производството по регистрация, административният орган няма компетентност да преценява вещните права, придобивните основания и титулите за собственост. Директорът няма правомощия да преценява доказателствената сила на документите за собственост, давайки приоритет на един документ за собственост пред друг. Конкуренцията на правата се решава само по съдебен ред и е в правомощията на гражданския съд.

Неоснователни възраженията на жалбоподателя, че чл. 29 от Наредба № 7/1999 г. противоречи на З. и по – конкретно на чл. 20, ал. 2 З.. Когато става въпрос за регулиране на обществени отношения, свързани с гражданското въздухоплаване, въвеждането на регистрационен режим на ВС съставлява административен контрол по отношение на собствениците, владелеца или държателя на въздухоплавателното средство. Това се отнася както за досегашния, така и за новия собственик на ВС. Органът следи следва да осигури правна сигурност при регистрационния режим (в случая пререгистрация), което означава, че следва да се изисква съгласие на досегашния собственик на ВС, тъй като се засяга неговата регистрация. Противното би довело до създаване на несигурност по отразяване на собствеността или до

създаване на възможност за паралелна регистрация на самолет в две държави, което е забранено. Поддържането на актуален регистър е свързано с изпълнение на задълженията на органа по чл. 21 от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, а именно да се предоставя информация относно регистрацията и собствеността на всяко конкретно въздухоплавателно средство.

Първоначалната регистрация, пререгистрация и отписването се различават от гледна точка на заявителите, инициирали съответното производство. Според чл. 20, ал. 2 З. вписването в регистъра и отписването от него се извършват по заявление на собственика, но прилагането на тази норма е поставена в зависимост от особеностите на режима на вписване. Вписването при първоначална регистрация не се отразява на предходни регистрации, тъй като е първа и липсват други вписвания. Съгласно чл. 31, ал. 1 Наредба № 7/1999 г. отписването се извършва въз основа на заявление от досегашния собственик, т. е. не е от новия собственик. Това е така, тъй като отписването се отразява на съществуващата регистрация и следва да се вземе предвид съгласието на досегашния собственик на ВС. Придобиването на собственост върху регистрирано ВС, какъвто е настоящият случай, се отразява, като се извърши пререгистрация по заявления на досегашния и на новия собственик, приобретател на вещта. Няма пречка при сключване на съответния договор за продажба на ВС приобретателят да изиска съгласието на прехвърлителя за вписване на обстоятелствата за промяна на собствеността.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 7/1999 г. вписването в регистъра на сделките по прехвърляне правото на собственост, учредяването и прехвърлянето на вещни или облигационни права и учредяването на вещни тежести върху гражданско въздухоплавателно средство (в рамките на Република България) се извършва на базата на: 1. заявление от досегашния собственик, владеец или държател на ВС, придружено от удостоверение за регистрация; 2. заявление от новия собственик, владеец или държател на ВС, придружено от договор за прехвърляне на собствеността или друг документ, който дава основание за вписване на промяна в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства.

Административният орган проверява тези предпоставки по чл. 29, ал. 1 от Наредба № 7/1999 г. – подадени заявления от съответните лица (досегашния и новия собственик) и приложени документи (удостоверението за регистрация и документ, установяващ прехвърлянето на собствеността). Поради липсата на тези предпоставки не може да се удовлетвори заявлението за вписване на промени в регистъра, което налага даване на указания за отстраняване на нередовността, а при неизпълнение – да се постанови отказ за исканата регистрация. В настоящия случай не е представено заявление от досегашния собственик, придружено с удостоверение за регистрация на процесния самолет. Дадените указания на органа не са изпълнили, което налага извод за законосъобразност на мълчаливия отказ вписване на промени (пререгистрация) в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е необходимо представянето на удостоверение за регистрация на процесния самолет, тъй като административният орган го е издал. Не е коректно позоваването на чл. 13а, вр. § 1, т. 5 от ДР на АПК. Съгласно чл. 29, б. „а“ от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване следва да има свидетелство за регистрация. Същото задължение се съдържа в чл. 30, ал. 1, т. 1 З.. Става дума за документ, който следва да е в един екземпляр, тъй като легитимира съответното лице като собственик пред трети лица, при което е

недопустимо съществуването на противоречащи документи. Изискването на този оригинален документ е с цел неговото унищожаване съгласно чл. 29, ал. 2 от Наредба № 7/1999 г. и след това да се издаде ново удостоверение на името на новия собственик. В тази връзка е необходимо предоставянето на документа при пререгистрацията на ВС. Наред с това по делото се установи, че този документ се намира в [фирма], което означава, че ако е съществувала договорка (първата) за прехвърляне на ВС, то няма пречка този документ да се предаде на новия собственик или на ГД „Г.“.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК да се отхвърли жалбата.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК жалбоподателят следва да заплати направените разноски от ответника. В случая ответната страна е направила разноски в размер 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. С., ЕГН [ЕГН] срещу мълчалив отказ на главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за вписване на промени (пререгистрация) в регистъра на гражданските въздухоплавателни средства на Република България по заявление рег. № 55-02-17/30.03.2018 г. на жалбоподателя, отнасящо се за въздухоплавателно средство – самолет Р. – РА с регистрационни знаци LZ-S., заводски номер 38-80-A0102.

ОСЪЖДА С. Г. С. да заплати на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ сумата в размер на 100 лева, представляваща на направени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: